

kunstenaars aan de kust

keramieker re c k a

Bij de kennismaking met keramiekwerk van Recka viel het ons op hoe zuiver en gewetensvol deze artist werkt, zodat wij het interessant vonden eens nader kennis te maken met deze jonge kunstkeramieker, die te Oostende woonachtig is. Het eigenaardige bij Recka is de manier waarop hij keramieker werd. Toen hij begon te studeren liet niets vermoeden dat hij zich zou bezighouden met voorwerpen uit klei te vervaardigen. Inderdaad, hij volgde eerst lessen aan de Koninklijke Konservatoria van Antwerpen en Gent. Daarna ging hij over, als vrij student in de musikologie, naar het H.I.K.O. in de Arteveldestad en studeerde hij kamermuziek bij de heer W. Stroos, professor aan de Musikhochschule te München en het is maar daarna dat hij zich keerde tot de plastische kunsten, inzonderheid de keramiek.

Daarin streeft hij naar een grote verscheidenheid en beoefent zowel het pottendraaien als het beschilderen van tegels (abstrakt en figuratief) en monumentale keramieken. We kunnen nochtans, en dit in het bijzonder in zijn niet figuratief werk, zien, hoe de muziek zijn keramiekstukken beïnvloed. Zijn louter abstrakte panelen staan sterk onder de invloed van het konstruktieve contrapunt. Zo grijpt hij nog steeds terug naar zijn vroeger verworven muziekkennis en komt tot een heldere opbouw van vlakken, lijnen en kleuren. Aldus trekt hij een parallel tussen de muziek en de plastische wereld, puurt alles tot een zuiver geheel en vertrekt van deze basis voor het verwerken en uitvoeren van zijn kunstgevoelens.

Toen we Recka in zijn atelier gingen bezoeken vroegen we hem in welke functie hij de keramiek stelde. Is ze voor hem werkelijk kunst of is ze eenvoudig decoratie? Daarop antwoordde hij ons dat voor hem elke kunst decoratief en iedere kunstuiting tijdsgebonden is. Keramiek ervaart hij als kunst wanneer vorm, aard van de materie en kleur één gehele vormen. Ook streeft hij ernaar een persoonlijke stijl te ontwikkelen zonder nochtans louter effecten na te jagen, omwille van het effect.

Recka, die een «all-round» kunstenaar is - hij hield zich vroeger ook bezig met het ontwerpen van stoffen voor de «Haute Couture» - ziet zich graag omringd door mooie dingen. Hij zelf, alhoewel nog zeer jong en uitsluitend levend van zijn kunst, is reeds een kunstverzamelaar van formaat en bezit een merkwaardige kollektie aan kunstvoorwerpen. Hij scheidt dus het schone en leeft in het schone. Voor hem echter is de «naam» en de «reputatie» van een kunstenaar geen aanleiding tot kopen. Hij houdt alleen van kwaliteitswerken. Hij moet wat hij zich aanschafft als kunst ervaren, anders moet hij het niet hebben.



Dit criterium gebruikt hij ook voor zijn eigen werk. Wat hem niet honderd procent bevalt in zijn eigen scheppingen slaat hij gewoon kapot. Er is, zo zegt hij, reeds genoeg keramisch prul op de markt zonder dat hij er ook nog een schepje bij zou doen. Hij wil het publiek op dit gebied opvoeden en alleen uitkomen met kwaliteitswerk en zodoende ook de kunstliefhebber vertrouwd maken met kunstkeramiek. Te veel mensen denken nog dat keramiek niet verder reikt dan rode asbakken.

Wij, die zijn werk hebben gezien, kunnen zijn kunst waarderen. Alles is bij hem tot in de puntjes afgewerkt. De vormen die hij kiest zijn zuiver, verantwoord en beantwoorden aan het gekozen onderwerp. Daarom zijn we overtuigd dat, juist omdat hij eerlijk is, hij het op dit gebied ver zal brengen. Zoals alle artiesten, die in hun toekomst geloven en dit is voor hem een grote gave, heeft Recka ook toekomstplannen. Hij wil zoveel mogelijk exposeren, maar dan alleen met waardevolle werken. Mogelijks heeft hij met Kerstdag en Nieuwjaar 1970-71 een tentoonstelling te Londen. Hij zal tevens in mei van dit jaar in de Geraard Davidstudio te Brugge exposeren en zou nog graag een keramiekgalerij willen openen te Oostende waar alleen werkelijke kunstkeramiek wordt tentoongesteld.

Ferdinand Milleville.